

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu iméni překmurszke evang. sinyorije reditel
i vödávník: **FLISZÁR JÁNOS**, Murska Sobota.

Rokopiszi sze morejo v Puconce posilati.

Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconci.

Cejna na cejlo leto 20 Din., v zvönsztvo 30 din.,
v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacsilo

gorivzeme vszäki evang. dühovnik i vucitel.

Ví szte szvetloszt etoga szvéta.

(Mataj 5, 14 – 16.)

Nas Goszpon Jezus eto velí vu gori na gori: „Ví szte szvetloszt etoga szvéta.“ Ka znamenüje tó? Tó, ka na etom z-kmicov, z-nevervanosztjov, z-grehom i z-neblázenosztjov punom szvéti Krisztusa naszledníci tak morejo szvétiti, liki fákle, liki poszvétni törmí na knicsnom, vihérnom morji, steri kázejo gvüšno pôt, po steroj hajov more idti, naj k-cili pride. Kako, ž-kém naj szvétimo? Jezus etak veli: „Tak sze naj szvéti szvetlost vasa pred lüdmí, da vidijo vasa dobra dela, i dicsijo Oco vasega, ki je vu nebészaj.“ Ali tó tüdi vell: „Jasz szem szvetloszt szvéta.“

Krisztusa naszledníci z-onov szvetlosztjov szvétijo, stero od Nyega vdáblajo. Eta szvetloszt je lübézni, dobrotivnosztí, krotkosztí, mōdrosztí, telovne i dühovne csisztosztí szvetloszt, vere szvetloszt, pōleg stere Krisztusov právi naszledník vszigdár nevkleknyeno obsztójí med 'zitka vszäke-féle razmerami i premenyávanyami. Szvoj 'zitek z-cēla zavüpa na Bogá vodjenýe, szvojo volo szploh podvrže Bo'zój voli. Z-etov szvojov verov, z-etim szvojim opónásanyem more szvétiti pred lüdmí.

More szvétiti na szvojem meszti, med szvojimi 'zitka razmerami nē li bogátec, přednyj, nego te přosztí ino szmmaski

cslovek tüdi, z-ogíbanyem i oszōdjenyem greha, z-zavrženyem szvetszki mārnoszt, z-vere zhájajōcsem szvedosztva dēvanyem kre Krisztusa.

Krisztusov veren vucseník netrpí, ka bi pri nyegovoj nazōcsnosztí preklínyali, nemorálne frlike popevali. Vervajōcsa evangelicsanska 'zenszka, stera sze za Jezusovo dēta csüti, stera po molēnyi i cstenýe Szvétoga písma vu nepretrgnyenom dotikanyi 'živé z-szvojem Goszpodom, nemore naszledüvati divata naszpametno pretiranye.

„Nemore meszto szkrito bidti, stero je na velikom brēgi polo'zeno.“ Te vervajōcsi krsztseník sze more vōzdignoti od szvéta szinov, ali nē szvojem bogásztvom, ali szvojov lēpov oblekov, nego vu szvoje szrdce z-szkritimi onimi nebeszkimi kincsmi, steri nyegov 'zitek za lēpi, blā'zeni, miroven i vészéli vcsiníjo vu Jezus Krisztusi.

„Niti ne vu'zgējo poszvéta, naj ga pod korc denejo; nego v poszvecsnyek i szvéti vszém, kí szo v-hi'zi.“ Krsztsanszki cslovek, kí od Bogá tō pozvānye má, naj vu kmicsnom szvéti szvetloszt bode, sze nemore vkrāvrñōti od cslovecsega drüstva, nemore odíditi za szamnika (remete), ali za redovníka. Sto etak scsé csiniti, tisztí je pod korc djáni poszvét, steri sze nescse szvétiti pred lüdmí.

Krsztsanszkoga csloveka 'zitek je nepretrgnyeni boj. Bojüvati sze more szam szebom, z-grehom, z-szvétom, z-neszebicsnosztjov, nelübéznosztjov, nevervanosztjov

szvoji bli'znyi. Ali rávno tó je nyegova díka, csi ete boj zbojűje, csi notri do szmrți veren osztáne i mocsno obsztojı tam, kama ga je te dober Bóg posztavo.

Lehko je obsztáti tisztoim, steri sze vkűpevdárjenja, szkűsávanya, 'zmécsav szkrblıvo ogıble i dalecse 'zıvé od lűdi. Vervajöcsi krsztsenık je té szvetloszt vu kmici szvęta, csi poká'ze, ka z-szvojev verov zná doszta vsze znásati, zná doszta vsze odpűsztiti. Ka té tűdi veren zná osztánoti k-szamomi szebi i k-Krisztusi, csi od drűgi lűdi nepravicsnoszt, odűrnoszt, neprerazmęnye more trpeti. Znásati odpűsztiti vszıgdár vecs valá, kak protivinsztvo z-odűrnosztjov, zadomescsávanyem povrnoti.

Jáko 'zmetno je obsztáti vervajöcse-mi vu nevervanom okrò'zi. Ali nepozábmo, ka szo apostolje pravili: „Bole trbê Bogá bógati, kako lűdi.“ I ka Jezus veli: „Jaj vám, gda vám vszi lűdjé dobro gűcsali bodo.“ (Lk. 6, 26). Csi je nasa dűsnavęszt mirovna i pròti Bógi negręhsımo, té nam nê trbê prevecs mărati z-szòdbov lűdi. Mı sze itak zátı moremo szvętiti, naj nê nász, nego Oco nasega nebeszkoga dícsijo, liki za edno-ednoga doöroga deteta volo, stero blagoszlov razsirjáva okoli szébe, dosztakrát csűjemo roditele tűdi dícsiti:

Bojdi blagoszlovlena escse tiszta hí'za tűdi, oni roditelje tűdi, kí szo ga osznávlali.

Vardévajmo ömurno, jeli szmo mı ręszan szvetloszt szvęta? Jeli sze nepresztéra na szvęt zátı pokvarjenosztı taksna nòcs, ár za szvetloszt pozváne fákle tűdi kmico razsirjávajo? *Fararca.*

Miszionszko delo prękmur-szke evang. seniorije.*)

(Nadaljávanye.)

V-nadaljem rávno scsém gorıpozvati pazko viszikopostűvanoga szpráviscsa na tó, ka bi bilò tű po mojem mislęnyi najprvēse nase dęlo? Ár nê je 'zmetno pokázati nase rane, nase cerkvene nevòle i szıromastvo, ali doszta 'zmetnęse je za nyé vrásztvo najdti, naj kak náj hitrę sze odzdrávijo! I jasz miszlim, ka z málov dobrov volov, sze zná pomocsti tű tűdi!

Na tó, ka szobotski dűhovnik, — ki je z ednim sinyor i dr'závni katechet,**) — bi sze

*) Piszao i na dűhovnikov i ovi voditelov nase sinyorije t. l. apr. 19. v M. Szoboti dr'zánój konferenciji gorıprecsto Sıftár Károly bodonszki dűhovnik, sinyorije podpornice cerkv. predszednik.

**) Absurdum! Cérkevni i dr'závni szlű'zbenik na ednòk nısce nemre bidti, ali edno, ali ovo more pűsztiti. I csi szamosztjónoga katecheto dobımo v M. Szoboto, té vu vu szvojem prosztom cajti doszta lehko csini za ete osztávlene nase verebrate. (Red.)

„Trdi grád...“

Poszlovenco: JUVENTUS.

— Nadaljávanye. —

Po dnęvi szta hodila okòli, tak dabi pijaniva bilá. Vidla szta stiri palacse. Edna je z prevecs viszikov grájkov bila okòli vzęta. Tó je indasny: tørszki hárem mogao bidti. Tűdi zdá sze je citere glász csűo vò i niksi 'zenszki glász je nòto nabéro kcoj. Bóg zná, koga szkri-vajo tam? Dvē palacsi szta zapűscsenıvi bilę, tó strto szo pa nűcali betyárje.

Na velkom meszti sze je presztérala kerba. Tű i tam szo sze escse najsle nikse indasnye korine, okòli steri je 'ze scsava i drűga divja tráva rászla. Zapűscsene szo bilę poti po kerbi, po nyih je velka tráva vdárila vò. Ali niksi v tom kraji nepoznáni grmicsi szo sze escse zele-

nili; csűdne, z-tørszkoga vręmena tű niháne kęszne rò'ze szo sze szmejále na nyidva.

Kak szta sla, ednòk szta sze szamo pred ednov globöcsinov najsła, stera je nájmenye 100 klavtrov globoka bila. Tű je nemogöcse bilò doli idti, ár szo neszmerne, gladke skrılevke pe-lale doli, za stere sze je cslovek nındri nê mo-go prijęti. Zátı szo nyidva pűsztili po szlobodscsini!

„Vej pa betyár tűdi nemre leteti, kak fıics, pa itak doli pa gori hodi tű. Ednòk midva tűdi gorıprideva na tó szkriyno pòt — szlobodniva bodeva.“

— Jasz sze ne vűpam, Jancsi. Nikak pod zemlöv szo náj prineszli gori, tá pòt v onoj zagrajenoj kerbi more bidti, gde sztrá'zár sztojı. Tá nama je pa prepovędano idti.

— Jasz pa tó právim, csi szam navolo prineszo na náj, dá mı Bóg pamet, da sze je ręsi-va. Szamo bojdiva potrplıvıva.

szkrbo za dühovno potrêbcsino tē nasi raztor-jeni vernikov, tē csasz szi rávno miszliti nemo-remo. To je teliko déla, ka nyé escse te náj-mocsnési cslovek szpunyávatí nebi mogao. *) Jasz, vu obcsütēnyi moje szlaboszti, bi teliko dela nikak nēvūpao na szēbe vzēti. Nevolo, na-ednok odsztrániti nemoremo, ár nemamo zatō zadoszta delavcov, ali nikeliko 'ze zdā lehko pomagamo; za pár lét pa 'ze bode mogōcse, ár nōva mōcs pride, stero lehko na pōle toga dela posztávimo i nasega g. seniora od nyego-ve vnoge szkrbi odszlobodimo i razbremenimo. Za pár lét szpuni szvoje solé eden prekmurszki mladēnc, ki sze na dühovnisko csészť priprá-va; i gda sze tō zgodi, v Szoboti sze naj raz-lōcsi dühovniska i seniorszka csészť od katek-hetszke. Tō je doszta dela za ednoga csloveka, nēmogocse je, kā bi vsze tō vrēdi oprávlati mogao; gda poleg szvoje zadoszta velike fare, more escse administrerati tak veliko seniorijo. Té mladēnc sze naj pripráva na katekhetszko csészť i naj prevzeme dühovno szkrb szobotske fare raztorjeni kotrig tūdi; tak sze rēsijo gosz-pod senior szvojega vnogoga dela i poszla i po-tom na seniorijo tūdi lehko vékso szkrb obrné-jo. Té mládi katekhet pa, gda bodo kath. dr-žávni, ali drūgi szvétki, naj goripoiscse, té od csrēde odrtrnyene kotrige szobotske fare, naj

*) Haladunk is — sajnos — egyre jobban egy-házi csőd felé! (R.)

nyim glászi rēcs bo'zo i zmed nyimi o'zívava ogen nase evang. vere.

Na tē cil bi trbelo v-ednom ali drūgom mēsťti edno hi'zico poiszkati ali v nájem vzēti, gdē bi sze tá evang. misionszka bo'za szlū'zba, od csasza do csasza držála. Lētno ārendo, ste-ro bi za nyō plácsati trbelo, miszlim bi tē gmaj-narje z-veszēlim szrdcom radi vkūp dāli. Pri vszākōj bo'zōj szlū'zbi bi sze proszo offertorium, szamovolni dāri na zidanye edne mále molit-várnice, i na tē cil bi sze lehko obrnoli cerkev-ne mosnyé dokodtki tūdi. Zvūn toga miszlim, csi szobotska gmajna ne reflektēra na cērkevno dācso tē gmajnarov — i miszlim, ka tūdi od tē dohodkov z-szrdcā rada odsztōpi, — na nyé bi tūdi trbelo nikā cērkevne dācse navrťti, ste-ra bi sze z-cēla na to prēkmurszko miszijo obrnōla.

Istina, kā tē katekhet vu oprávlanyi prēk-murszke miszionszke szlū'zbe, bi meo gvūsne pōtne sztroske tūdi. Na tē cil bi szlū'zila, z-pr-ve sztráni dotácija nase pūspekije, tak znám ka 'ze na tekōcse leto nam je na tē cil obečsano 2500 Din; z-drūge sztráni pa znābiti bi kaj al-dūvala Murszko-Szobotska fara, náime pa nyēno na vszēaldove gotovo 'Zenszko drūstvo, steroga lēpo i hvāle vrēdno delo je 'ze nē szamo na ed-nom meszti zlátimi literami gorizamerkano. Na szlēdnye na tē cil bi moglo lētno nikā aldūvati nase seniorije podporno drūztvo tūdi. *)

*) Sinyorija száma tūdi nikā. (R.)

III.

Escse eden rob.

Tekli szo nyima dnēvi i zadoszta lehko delo szta mela. Jesztvine je bilō povōli, dela szkoron nikaj. Szlobodno szta hodila szem i tá po grádi. Niti szo sze nyima protili nē vecs sztem, ka nyidva obēsizjo, ár szta vszaki zve-csarek telko vodē szpumpala gori v grād, ka bi sze vszāki dēn vszi betyārje lehko kōpali. Ali szrdcē nyima je itak tézko bilō, tak da bi nyid-va cēli Bakony tézjo.

— Nede dugo, ka de moja Mari málo dē-te varvala, stero miszlim, jasz nigdār nemo vi-do — zdehno szi je Peter.

János szi je v prgisco nagno glavō i pre-mislávo szi je. Glēdo je, kak szťiszne szen nye-govoga pajdása, dokecs on szam veroszťvati more. Edno nepoznāto 'zelēnye nyemi ne dá mé-ra. Hrepeneo je viditi poznāte vilice szvoje má-

le vēszi, szladtek szmeh szvoje 'zené. Gorécsa dūsnavēsť ga je nē pūsťtíla pocsivati. Vsze nyemi je dūgnýalo v glāvi, gda je vōszťōpo z palacse i zacsno je szem-tā hoditi po kerbaj. Potem szi je doliszeo pri zidanoj grājki nikdas-nyega hárema i v csarnoj kmici, stero je mla-danics nej mogo raztirati, sze je sz-szvojim vlā-kim baritonom tō'zē nébi:

„Kako k hladnoj vodi jelen . . .“ Niti je dokonca nej priso toj nōti, gda szo na tihoma edne mále dveri zaszkřžūtale i tē szlēdnyj ver-sus je eden 'zenszki glász 'znyim popejvo. Pre-sztraseno je szkocso gori János.

— Ne kricsi, — zosepnola je 'zenszka, — tvoj i moj 'zítek bi kostalo tō.

Sz trepetājōcsimi vūsťtami je komaj znao opítati on:

— Sto szi?

— Rob kapetana.

Tô szo moje miszli! Delo nebode tak tesko slo, kak vnôgi miszlijo, szamo je trbê zacsnoti. Jasz v-tom tâli 'ze mam málo prakszo, ár szam je 'ze probao. Nasa prvêsa seniorija je 'ze vu tekaji 80-ti lêt szklenola, ka na Gornyi-Szlavecsi goriposztávi edno misionszko faro. Dokoncsétek je bio prinesen, ali 'zaloszt za tô delo je niscse ni máloga prszta nê steo genoti. Gda szem jasz v-Bodonce prisao, vido szem, ka száma od szébe na Gornyi Szlávecsi nigdár nenasztáne nôva fara. Nájprve je potrebnô med lüdsztvóm pobüditi dühovni glád i 'zijo i potom delo szamo od szébe bode naprê slo. Zatoga volo szem na Gornyi-Szlávecsi notri szpelao misionszko bo'zo szlûzbo. Na vszáki dr'závni i kat. szvétek szem té vernike goripoiskao, v-sôli nyim bo'zo szlûzbo dr'zao i sztarêsim, szlabim i ménsim, — kí szo 2—3 vöre dalecs vu cêrkev pridti nê mogli, — od csasza, do csasza vöob-szlû'záva Goszpodnovo sz. vecsérjo tüdi. Ofertorium, mosnya i szamovolni dári, steri szo pri vszákoj bo'zoj szlûzbi proseni, szo z-cêla bili na fundatio zidanya cêrkvi polo'zeni. Meni szo szamo foringo plácsali: escse ni sztroska za tô pôti i szlû'bo szem nê proszo od nyi. I tô málo horcsicsno zrno je od leta do leta lipô rászlo i po dve desetini lêt, je na Gornyi-Szlavecsi nê szamo szamosztajna evang. fara nasztánola, nego Bôgi na diko, nam vszem pa na radoszt, je tam 'ze goriposztávlena nôva evang. cêrkev.

Tak bode tô tüdi, vu nasoj misiji prêk Mure. I rávno je nê potrebnô, naj sze tam prêk hitro nôva evang. cêrkev zozida, zadoszta bode zaprva edna proszta molitvárnica, gdê do tê nasi, odnász odtrgnyeni vernici lehko oprávlali szvojo bo'zo szlûzbo.

Ali tô je szamo escse zacsétek zacsétka, szamo z tém sze na pôli nasega misijonszkoga dêla zadovaliti nemoremo! Pitanje je, ka bode z decôv tê nasi vernikov? sto de je vcsio na vero — vadlûvanye? Ár brezi toga je nemoremo niháti, csi scsêmo naj ednok 'zive i vrêle kotrige bodejo nase sz. materé cêrkvi. Tô dêco, od csasza do csasza je tüdi potrebnô vküp szpraviti na gvüsi centrumaj* i poleg mogocnoszti, csi vecskrát nê, meszecsno ednok ali dvakrát vcsiti, naj szpoznajo nase vere i cêrkvi nájvékše izstine, stere vszáki evangelicsánec poznati more. Na té cil, kak náj prvle de to mogôcse, organizati moremo v nasoj senioriji edno pomo'zno dühovniko ali kaplanszko csész, za vcsenyé vere i vadlûványa. Té dühovnik, ali vucsitel bi vcsio na vero i vadlûványe dêco oni nasi vernikov, ki szo od szvoje fare odtrgnyeni i zmed drüge vere lüdmí raztorjeni. Tô csész mo mog-

*) Nájvéksa pogübelnoszt je rêszan vu zmenkanyî decé vadlûványszko vcsenyá. Nebi bilô mogôcse z-eti kamcsi 10—14 lêt sztare 'ze zdâ po leti na 6 tjédnov vu Diacskem Domi vküpszpraviti, gde bi verszko vcsenyé i evangelicsanzko osznávlanye dôbili, kako je tô cíla z-szvojev fundácijov blagoszlovenoga szpômenka Kúhár Ferenc? (Red.)

— Pa poznas nase peszmi? csüdnô.

— Nej szam sze eti narodíla. V bêloj 'zalárszkoj hi'zici sze mi je zibel zíbala i mama szo me vcsili Bogá moliti. Moja mila mama... rejcs sze nyej je vtrgnola od joca. Globoko milüvanje sze je zbüdilo v szrdcej Jánosa:

— Pravi dale i olehsaj szí szrdcé.

— Kak szneho szo me vkrajvtrgnoli od mojega mlado'zenca i szo me esze prneszli v prekrat szamoga pekla. Delati mi nê trbej, mojemi szlabomi teli sze je nê potrebnô prigíbatí za vlátfom v 'zétvo, pa mi je itak groza tü 'zivetí.

— I trpeti, — nadaljúvo je János.

— Kapetanove küse — zdehnola je deklina.

— Nega oszlobodjénja?

— Bode! — zacinko je nyéni míli glász.

Száma, oh kak bi vúpala miszlití na tô, ali tü szta vidva, dvá szmaska, na trplénje oszjojeníva roba. 'Ze szam dugo iszkala priliko, gda sze

z vama szrécsam, gda mo pomágala vama, i vidva meni.

— Jeli sze je mogôcse od etec oszloboditi?

— Kakda nebi bilô! V onoj stírikíklátój kerbi jeszte eden sztári sztüdenec, tô szo vráta gráda. Vütro vecsér opium zmêsam v jelo sztrázára. Lehko ideva. Ali...

— No?

— Jasz nevem, ka bi naj vcsiníla? Jeli szam vrédna nazáj idti z etaksim zamazaním têlom i zamazanov düsov v ono málo kucsico z bêlimi sztenami?

— Zagvüšno te csákajo domá mati.

Prevecs temna nôcs je bíla, János je nê zamerko ono velko bolezén, stera je tamkrícsala na lèpom obrázi té deklíce i nê je vido, kak szo nyê trepetale vüszta, kda szí je gori-zdehnola:

— Csákajo me, 'zmetno me csákajo düga lèta. Zopsztom me csákajo...

li goriposztaviti 'ze zatoga volo tüdi, ár táksi evang. vucsitelov vszigidár menyé bode, ki do szpodobni vcsiti návuk verevadlúványa, dühovniki pa náimé, — vu véksi faraj, gdé tak zadoszta déla májo domá, — tó doprineszti nemorejo.*

Zvüntoga eti v Prekmurji je potrebnó escse v dvóma mesztoma organizirati, taksi misionszki centrum; ednoga v Macskovci, ednoga pa okóli Fókovec. Tě krajin gmajnarje szo vszi prevecs dalecs od szvoje cěrkvi; ednok za hie, drügocs za mraza; ednök za de'zd'za, drügocs za sznegá ali blata volo k-bo'zój szlüzbi neidejo; ki pa dosztakrát brezi bo'ze szlüzbe osztáne, on sze po mali odnyé odvádi. Vu tő krajina zadoszta vernikov jeszte, steri po vesznica v kúpe, poleg endrügoga 'zivéjo i tak po vrěmeni tū tüdi lehko nōne fare nasztánejo. — Ali csi scsémó, naj sze tő ednok zaisztino zgodi, zdělom 'ze zdá moremo zacsnoti!**

Ali z koj naj 'živé tő nōvi misionszki dühovnik? Náj prvle tő gmajnarje, sterim de on szlüzó, nyemi nikso málo plácso zagvüsati morejo; po tom pa od dr'záve bi proszili kongro, draginsko podporo, i za vcsenyé verenávuka bi tüdi niká dóbo; zvüntoga tiszta fara, vu stere

*) Vu vszě véksi faraj sze morejo nasztaviti kántor-katehetszke szlüzbe na tiszto plácso, stero szo prvle kántor-vucsitelje meli od gmán. (Red.)

**) Tako je, tő lěpi program neszmimo püsztiti zaszpati, kak 'ze vecs drügoga. (Red.)

Dugo szta mucsala obádvá. Nazádnye je János pító:

- Ka ti je ime?
- 'Zofika.
- Potem vütro nōcs.
- Ja vütro.
- Ali szamo mojega pajdása püsztimo vő.
- Zaká?
- V Becs ide po caszarszko pizmo i od tisztec nama lehko prineszě pomōcs, stera náj oszlobodí i zgrábi betyáre.

— Tő va pravla, ka je v 'zaloszti doli szkocso sz pecsine v globocsino. Niscse ga nede iszko. Sztrázár sze tüdi nede sō hválit, ka je cělo nōcs szpao pri vrátaj. Zglihala szva sze?

— Ja, zglihala szva sze. Ali ti deklina, tak te naj blagoszlovi, ali pokastiga Bóg, kak zdr'zis rěcs, — igro je nyej prijěten mo'ki glász i 'Zofike szrdcé od vüpaznoszti krepse zacsnolo biddi. (Dale.)

krili bi sze dr'zao, bi zná biddi tüdi nikso málo pomōcs dála; i na tő cil bi proszili pomōcs od Gusztáv Adolfa drűštva.

Ali nájprvle zacsnimo nase misionszko dēlo prěk Mure, ár tam je potrebcšina nájvéksa i tő dēlo sze lehko oprávla brezi vszě veliki sztroskov, z tēm pa veliko vno'zino nasi vernikov prikapsimo k nasoj cěrkvi i mocsně je obdr'zimo vu nasem sz. Sioni.

Tő dēlo, brezi kvára nase cěrkvi dale odlásati nemoremo! Proszim záto voditele našega Siona, naj szí od toga premislávajo i csi do cila kakso bōgso pót znájo, jasz z szrdcá nyim rad na pomōcs sztopim. Bōg dáj, naj moja rěcs nede zdaj: „glász kricsécsega vu püscsávi“, i csi bi rávno tak biló, escse teda mam eden haszek, moja dūsa sze zmiri, ár lehko ercsém: „dixi et salvavi animam meam.“*

*) Pred te'zke problěme nasz je posztávila gosp. Siftár dühovnika za cěrkve 'zarěcsa náprava, za stero szmo dosztójno lehko prevecs zahválni. Ár kakstěcs szo te'zke razmère, kakstěcs doszta trűdov bode kostalo, ali proti pokázanomí cili szkűpnov volov i mocsjov moremo delati. (Red.)

Molěnye.

(Gori precsteto na tretjo posztno nedelo vu verszkom zvecsarki 1929. márt. 3.)

Molěnye má tüdi zvōnēsnye forme. Zagvüsno sze ti nebi vidlo, csi bi koga vido molēcsega z rokami v'zebki, ali pa z-pipov vu vűsztaj. Pri molěnyi more meti nase tēlo tūdi szvojo formo, z-tēm podigávamo pobo'znoszti. Návado mámo záto roké vkűp szklűcsiti, ali vkűp djáti i glavó nagnoti. Vszákomi sze porácsa, da pri szamomolěnyi doj poklekne. Pred Bōgom na kōlina szpádnoti je nē szramotno, nego zvise-noszti. Nas Zvelicsitel je tūdi klēcso, gda je molo v Getzemanszkom pűngradi. Tūdi Luther, tūdi nasi ocsáci szo klecsécs molili.

Ka sze molítvi dosztája, naj bo tvoja molitev isztinszko zgovarjanye z Bōgom. Sz szvojimi prōsztimi recsmi povej vsze Bōgi, ka ti na szrdci le'zi. Nesztaraj sze záto, ka nevēs z lepimi recsmi moliti. Bōg ne glěda na lepe recsi, on gleda szamo na tő, csi isztinszko z szrdcá szhájajo. Záto pazi, ka ti molítev taksa bode.

Nájprvle daj v molítvi hválo Bōgi. Oh kelko vsze más hválití nyemi. Sto ti je dao 'zitek, mladoszt, zdrávje, mocsne roké za delo, vszakdenesnyi krűh? Jeli szí vsze tő 'ze nyemi zahvá-

lo? Szpunila sze ti je 'zela, dokoncsao szi edno delo, veszélje te je doszegnolo, za szrecsnoga sze dr'zis. Vsze tó szo prilike na tó, da sze ti vüszta na molénje odpréjo. Escse za 'zaloszt i za vdárce mores tüdi hválo dati Bôgi, ár te od tē escse veksa neszreca lēhko doszégne. Pa, csi te je tüdi ta najvéksa neszreca doszégnoła escse te mores Bogá hváliti, ár Bôg ravna z-sorsom tvojim. Premiszli szamo malo, pa bos vido, kelko más Bôgi hváliti!

Sz prosnyov sze batrivno lejko obrnes k-Bôgi. Gvüsna obeceanja mámo od njega, ka je poszlühne. Molécsi krscsanov szküsenyá szvedocsijo tó. Mogocse ne szpuni tvoje prosnye tak, kak bi ti rad bio; ali szpuni ti je tak, kak on za bogse szpozna. Vsze tó ti vszigdár neszprevidis, ali veri, ka je tak najbôgse, kak Bôg scse. Szpômeni sze szamo z Jo'zefa, steri je bio v sztüdenec vr'zeni, kaksí goszpôd je bio szledi, csirávno szi je v zacsetki nej miszlo, ka je tó dobro bilô, gda szo ga v sztüdenec vrgli. Csi ne bi bio vr'zeni v sztüdenec i v temnnico zaprêti, bi mogao v szedem szükesni létaj z brati vréd mrêti. Moli zató v cêlom szvojem 'zitki, csi sze ti bár vcsaszi tvoja prosnya ne szpuni! Bôg 'ze najde priliko, gda ti jo szpuni!

Vu vszákóm znamenitēsem deli proszi Bogá za tanács. Sz toga sze neszpozábi nigdár! Znaj, ka ti je 'zitek i cêli nyegov tekáj v Bo'zój rôki! Vu molitvi iscsi Bo'zo volo! Vej nasz je nej zaman vcsio Jezus Kristus: Bojdi vola tvoja. Vszigdár iscsimo zato Bo'zo volo! Szvojo volo ti Bôg 'ze nikak na znánje da. Bog te ne nihá nigdár brezi tanácsa. Ali ti v düsnoj vészti nazvészti volo szvojo, ali pa najdes pri szvojem vszákdanēsnyem cstenyej evangelioma nyegovo volo.

Nega na szvéti lepsega dela, kak je Bogá moliti, Moli vrélo. Vszí velki mo'zje szo Bogá molili. Nega véksega, lepsega djánya, csi eden pred Bo'zim licem pokleknekne i 'znyim szizgovárja. Veliko prestimanje je za tébe, csi z-kralom gucsis! Ka pa, csi pred kralôv kralom sztopis z-tvojov kak sznêg csisztov düsov ino szi 'z nyim zgovarjas!

Zató, dragi krscsanje, molmo vszigdár, ob vszakoj priliki! Ne zacsnimo ni ednoga dela, ka bi szi prvle koncibár z-pár rêcsi nē zdehnoli k Bogi, stere z-szrdca szhájajo — i vidli bomo, ka de nase delo le'zēse, nase moke bodemo le'zē prenásali i tak szvojega 'zitka tekaj mo nadaljavali vu veszélji, v bla'zenosztí na

ovom szvétí! Zató molmo vszigdár, molmo z-szrdca! Nase molénje je naj právo zgovárjanye z Bôgom!

PINTARICS IVAN, maturant.

Veterni kokôt.

Vrêli evangelicsanszki i rad vu cêrkev ho-décsi cslovek je bio János kmet. Ni mráz, ni hica, ni dé'zd'z, ni dobro vrēmen ga je nē zasztavilo i nazá zadržalo od cêrkvi i poszlühsanya Bo'ze szlűzbe. — Tak je meo segô praviti: prôti szamomi szebi i prôti drügim postüvanyi, za szvétó dü'znoszt dr'zim zdržati trétjo Bo'zo zapôved: „Spômeni sze, da nedelni dēn poszvetís!“ Nyé zdržánye je nē szamo lehko, nego tüdi prevecs nászladno delo. Tak prav mi szpádne, csi nase pobo'zne cêrkevne peszmi, z-vernikov vno'zinov navküp mam priliko szpévati i Krisztusov szvétí evangeliom i nyega vekivecsni 'zitek szprávlajôcsega vcsenyá razkládanye poszlühsati. Tak prav mi szpádne i düseven mir mi szprávi, csi sze mi düsa vu vréloj molitvi gori pozdigne k-nebeszkoga Ocsé prebiváliscsi i 'ze naprê v'ziva ono bláj'zensztvo, stero nam k-Bôgi blüzi bodôcsnoszt szprávi.

Z-Bo'ze hi'ze domô pridôcs szi je premislávao od csüti szvétí rêcsi. Famílie kotrige, deco je tüdi spitavao od predge, tak se ogvüsajôcsi, csi szo na nyô pazili?

Tak je meo segô praviti, sto je v-ednom nemáren, je vu vszem nemáren; sto edno zapôved presztôpi, te ove tüdi z-lehkim dühom prelomi. I v-tom je uprav pravico meo.

Ednök je nikse delo meo vu várasí rávno v-nedelo. Z-teskim szrdcom je pomírúo i vtíhsao sze je z-tém, ka de tam tüdi lehko sô vu cêrkev, tam vu onoj velikoj, lēpoj varaskoj cêrkvi tüdi zadoszta má vcsiniti szvojoj cêrkvenoj dü'znosztí.

Sô je tüdi. I vu varaskoj cêrkvi szo nyemi nē szamo kak tühinci, szedeliscse ponüdili, escse szo peszmene knige djáli pred nyega. Kak lēpo lübéznoszt szvedocsi tó!

Nájbole sze nyemi je pa povídla predga. Dühovnik je od toga predgao, ka je Bôg lübézen. Tó znánye nasz náj vodi vu 'zitki. Csi známo, ka je Bôg lübézen, teda k-nyemi z-vüpoznosztjov vandramo po zemli, vēm nász lübeznive Ocsine roké vodijo. Neszpádnemo ni

vu cágloszt, ni vu dvojnoszt, csi nász teski dnévi doszégnejo, vëm nam lübezníve roké ponüdiyo té britek pehář i csi je bár kmicsen nas sors vcsászi, vcsászi, nemre bidti hűdi, ár ga je lübeznívi Ocsa poszlao na nász. Tak vu 'zitki, kak vu szmrti, sze z-toga ednoga neszmmo szpozábíti, ka je Bög lübézen. Tevi dvë rêcsi szi obarmo vu szrdci, szpísimo szi je vu szpömenek, na híze sztëno, naj sze 'znyih ni vu radoszti, ni vu nevöli neszpozábimo: „Bög je lübézen.“

János kmet domö idöcs szi je po cëloj pôti premislávao od csüte predge. Domá pri vecsërji je 'zeni i deci pripovedávao, od koj je predgao varaski dühovnik. Z-ednim szo szi zgovárjali tüdi od toga, kama bi trbelo pôleg dühovnika rêcsi tevi dvë rêcsi gori szpízati? da je náj i oni vszáki dén cstëjo i bodeta nyim na dühoven pokoj.

Dobroga szrdcá tüváriasica szi je tak miszlila, ka de je nájböge na kuszti papér szpízati i vu hízi na sztëno povesztiti. Tak je vídla ona 'ze tő indri tüdi.

János ocsa szi je drügo zmiszlo, ali pred famíliov je od toga niká nê pravo. Ednök je pá meo pôť vu váras, tam je gori poiszkao ednoga klepára (koszitrára) i ednoga lëpoga veteruoga koköta je dao 'znyim szebi napraviti, na stero-ga tevi dvë rêcsi: „Bög je lübézen“ z-zlátimi literami dao gori napraviti. Z-velkov radosztjöv je neszao domö növo szprávo i na drügi dén ga je obri sztrëhe, na híze cselo posztavo.

Do ednoga hípa je vszáki dén bilö doszta lűdi, kí szo veter kázajöcsega koköta glédali, szamo szo li tő nê razmeli: ka zadeneta na nyem tevi dvë rêcsi: „Bög je lübézen“?

Vrëmen je teklo! Za nisterno leto je on varaski dühovnik v-níksem poszli pogledno mále vesznicske fare dühovnoga szvojega tüvária, steri nyemi je pokázao té mále vëzsi znamenitoszti. Nê je bilö doszta za poglédnoti vu toj máloj, prösztöj vëzsi i tak je escse zislo vrëmen poglédnoti János kmeta veteruoga koköta tüdi. Lepö je, i uprav intereszántno, tákse szem escse nê vido — je pravo varaski dühovnik. Csűden cslovek more bidti té tvoj gmajnar, kí je tő dao naréditi, hodva notri k-nyemi na nisterno minuto, rad bi ga opítao, kak nyemi je prislo na pamet té isztinszke recsi, rávno na tak neszta-noma sze obrácsajöcsi, neształen symbolum, na veteruoga koköta nápravo gori szpízati?

János ocsa sze je rávno na dvoriscsi v-níksem poszli obracsao i jáko sze je radüvao, ka szta ga tak prijétníva gosztá poglednola. Varaski dühovnik nyemi je pravo, ka szta poglednola na nyegove híze sztrëhi z-zlátimi literami opiszanoga veteruoga koköta. Da szva tákse escse vecs nigdár nê vídila, szva notri prisla k-vam vász opítat, kak da vam je prislo tő v-pamet, tákse naréditi dati?

Jáko me veszelí vas vísziko postüvani obíszk, goszpon dühovni pasztërje. Idea neszhája od méne, nego od nyih, goszp. dühovnik i na varaskoga dühovnika kázavsi, je povedao, ka je nyegovo predgo poszlűhsao i tak sze nyemi je vu szrdci zbűdila ona miszel, ka tő na híze sztrëho gori szpíse, naj nê szamo vszigidár on i nyegova família pred szebom vídi, nego szemtá hodëcsi drügi lűdjé tüdi, ka je: „Bög lübézen!“

No, tő me pa escse bole veszelí — ercsé te varaski dühovnik, ka szte tak pazlivi bili vi János ocsa moje predge. Ali vëndar bi dönok nebi trbelo ete szvéte recsi na veteruoga koköta dati gori szpízati, ár sze zná i taksi cslovek náidti, kí de té recsi na veteruom koköti vídöcsi, tak tolmacso, ka je Bo'za lübézen rávno tak premenyávna, kak veteruoga koköta höd.

Rávno nê tak, odgovorí János kmet. Rávno sze na nyem síkajo one nájbole, ár tam tő znamenűjejo, ka zná pridti pra'zëcsi jűg, ali zebëcsi szever; zná pridti de'zd'z prineszëcsi zdöc, ali razvedrécsi vedrni veter, premenyávati sze zna' oköli nász vsze, szamo tő edno sze nepremeni nigdár i tő je, ka nász Bög vszigidár lűbi! Pavel apostól tüdi právi: „Onim, kí Bogá lűbijo, vsza na dobro szlűzijo“ (Rim. 8. 28).

Vi szte eden vrli cslovek János ocsa, je erkao te varaski dühovnik, dëszno nyemi je ponűdo. Pravico máte! Zdá 'ze jasz tüdi razmim, ka znamenűje veterni koköt z-zlátim napíszkom. Mené sze tüdi dosztája prilicsne rêcsi zlátí govor: „Dober pop sze do szmrti vcsí.“ — Bög z-vami, János ocsa!

Vrëmenov znamënye.

V Mursoj Soboti dvë velikivi zidini zida-jo! Tak veliki zidin je predtëm nê bilö v-Soboti, niti v-cëlom Prekmurji nê. Ta edna velika, na kondignátio pozdignyena zidina je blűzi za gimnáziumom pozdignyena, tő je baratski klöster.

Ta ova, stero zdá zácsajo zidati i tüdi pozdig-nyena bode, je za králevszkimi notárom sztanoványem namenjeni: Sokolski dom. To edno barátje, to drúgo sokolje dájo zidati. Tevi dvé zidini nam v-pamet prineszéta szvétoga pizma ete recsi: „Ta sztára szo prěsla ovo vsza szo nŕova vcsinyena.“ Pomali sze Prekmurje premeni, ka szo prěkmurci predtém rětkogda vidili, potomtoga bodo lehko vszáki děn vidili: baráte i sokole, tē bodo meli nájjakse zidine, nyihova de prisesznoszt. Tō pa nē z-nevoscsénoszt pi-semo, Bŕg vari! Nevodi nasz hūda vēszt, szamo, kak vrēmenov znamēnye registrāmo.

Vidŕcsi etivi dvé, doszta kostajŕcsivi zidini, ali szi nyidvi plāne, steri pēnez te véksi tál je v-Prekmurji szpráveni vküp nam scsejŕcs, ne-scsejŕcs napamet pride eto pitanye: Kelko osztávleni szírotic, lacsni, zédni, szlabi sztarcov i szíromákov bi mogŕcse bilŕ prehrániti i oblēcsti z-toga kapitála interesa, kelko do tē zidine kostale. Ali od szíromaski hi'z, od obrambni hi'z gorposztávlenya niti radi negucsimo. Te osztávlene nájrāj na Bo'zo szkrb zanihámo.

V-pamet nam pride i tō, ka rávno tē, gda klŕster, Sokolski dom zidámŕ, doli namenijo zaprėti Szobotski reálgimnásium, i Murszka Szobotska osz-novna sŕla je tak prevecs nabita, i vu osztávlenoj sztávi, ka je nájbŕgse nē gúcsati od nyé.

Deputácie rŕmarivajo v-Belgrád edna za drúgov za volo gori obdržánya gimnázie, ali vsze z-tűznim trŕstom pridejo nazá. Z-áldovov prinásanyem bi vėndar mogŕcse bilŕ gimnázium obarvati — ali na tŕ nega pēnez.

Rad bi nika porácsao: Dajmo doli namálati na eden kēp baratski klŕster, Sokolski dom, reálgimnázium na dveraj z-ednov velikov zakle-nyenov lakátjov i k-tem escse držávno ljűdszko sŕlo zváno kucso, pod nyim z-napiszkom: Murska Sobota (Prěkmurje). Z-tē szlike escse tühinci szpoznajo nasz sztávo. Tō bode nasz lēpa fotografía!

Zamerkanye.

G. Pavlič Loize, szobotske reálne gimnázie r. kath. katechet je tak poszebnike, kak drűztvo voditele i tak tüdi nase evang. zenszko drűztvo mája 28-ga vecsér na 8 vŕro v-Banfi zváno ostarijo na tanácsivanye pŕzvao vkűper. Tanácsivanya predmēt je bilŕ Prěkmurja k-Jugoszláviji prikapsenya 10 létnice ŕszvetka držánye. Ráv-

no na tákse tanácsivanye je pŕzvao vkűper v-Dolno-Lendavo tüdi na mája 30-ti vecsér lendavszke i okŕlice sztancsare.

Na tŕ pozvānye bi radi nisterno zamerkanye povedali, vűpavsi sze vu tom, ka nam tŕ g. Pavlič Loize nezamérjo.

Imenűvanoga goszpŕda Prěkmurje tak poz-na, kak ednoga agilisnoga csloveka, ki sze nezadovoli z-tém szamo, da na nyega zavűpani poszel, mladėzni verszko osznávlenye vrēlo szpunyáva, nego zvŕntoga vu tűvárísvi vszákoga dobroga dugoványa je vrēli delavec i navdűseni podpornik. Znáno je, keliko sze je trűdio vu nasztávlenyi *antialkoholísnoga drűstva*, stero szvŕje kotrige od pianovne pitvine (vino, zganica, sŕ) odvŕnyáva i drűge od toga odvŕnyávati nyim zadűznoszt zepovē. Znáno je z-kaksov nepomėnkanov vrēlosztjov sze trűdi tē cil doszėgnŕti i v-kak nájjėksem prosztŕi v-zitek posztaviti. Z-goricstenyom, z-kēpami sze pascsi lűdi z-alkohola-satana skramblov oszloboditi i z-pianosztí grēhsne nevarnosztí na trēzno zivlėnye pripelati. Teliko vrēlosztí vu nyem vidŕcsi, bi zagvűsno miszlili od nyega, ka vszgdár kelikokolikrát pred szebom vinszki gláz vidi: „Apage Sataná“ (Odidi Satan!) vu szebi právi. I viste, tē veliki antialkoholístni apostol nē szamo on szam ide vu ostarijo, nego i te drűge tüdi tá pozáva. Tŕ je pa velika inkonzekventia Pavlič Loiz goszpŕda! Csi popŕvyszko-ga rēda cslovek v-tákso inkonzekventio szpád-ne, teda tak náidejo od nyega praviti: „vodŕ predga, ali vŕno pijē“.

Ali povŕnmo sze zdá ze na ŕszvetek, ali szi deszét letnice na aug. 11-ga poszvėtenya priprávlėnye.

Pavlics goszpŕda je velika navdűsenoszt i agilitása zelnoszt eto pŕt na tákxi presztŕ vneszla, stero neszlihsi k-nyegovomi pozvānyi ino sze nepriprávi k-nyemi. Privátŕni cslovek je na etakse, cŕloga Prěkmurszkoga prebiválsztva sze tikajŕcsega ŕszvetka priprávlėnye nepripráven, i tŕ je rávno nē Pavlics Loiz goszpŕda, kak r. kath. katheheta pozvānye. I kak sze tŕ znyegovoga pozávŕnoga pizma viditi dá, tŕ on szam dobro previdi, v-sterom sze odpovedávajŕcs, etak pise:

„Da bo proslava 10 letnice osvoboditve Prekmurja dostojno in dobro pripravljená uspe-la in našla pri domačem ljűdstvi v-Prekmurju in po vsej džavi najbolši odmev, zato je po-

trebno, da se v tej narodni-državni zadevi vsi združimo, pozabimo na vse, kar bi nas mogoče ločilo in smatrajmo za izredno čast in prijetno dolžnost, da smemo in moramo pri tej za Prekmurje važni prireditvi sodelovati.“

Na navküpno deloványe i napozáblenye oni, stera znábiddi lócsijo nasz evangelicsáne, zové gori goszpon Pavlič Loiz. Tò szo uprav lèpe recsi! Szamo tò je baja, ka szo szamo recsi! Dela, csinénnya bi radi vidili, z-steri bi sze szvedocsilo, ka on evangelicsánov verszko obsüténnye vu postenyè dr'zi ino ji nevábi. Na stero gledócs nam zadoszta naj bode pokázati na nè dávno pretekócse rômarivanye, na bucso hodbo, stero je po nikáki na izlèt idénnya iménom evangelicsanszke osznovlenike z-gimnázije i ljúdszki söl tüdi vábilo i v-szébe zagrnoło. Evangelicsanszko naso deco na z-szvojov verov naszprotno csinénnye nadigávati i pelati je z-vucsitelovov visosztjóv, stero vucsenici k-vucsiteli májo nè rávno težko delo, náimre, csi roditelje nevójo one póti právoga cíla;*) ali tò edno je pa isztina, ka vu táksi túhi vodáj riblenye, vkúpdeloványe vózaprè i neomogócsi.

Premínócse leto dec. 2-ga je M. Sobota váras priprávlao 10 létnei jubileum; csi de letosz pá potrešno ednoga táksega jubileuma rédjenye, teda je na táksega priprávlanye najbole pripraven organum várasa voditelsztvo.

*) Escse szo dáre vüpalí pobérati od evangelicsánov na tò bucsohodbo! (Red.)

Sporarszki décsko i nyegova kniga.

Sporárszki décsko Schmidt Vilmos je na vandrarsztvi bio. Eden dén ga obercsé vu Drezdeni eden legén: „Schmidt, pèneze mi trbè. Vu mojoj turbi mam edno knigo, stero szo mi moja mama djáli notri, i stero jasz itak necstém. Ti pa vszigdár v knigaj vrtas, küpi jo doli od ménel“ Vilmos je pogledno to knigo. Eden Nôvi Zákon je bio. Vu nyem je nêcsteo od szvojega solszkoga cajta mao. „Daj mi jo esze, eto más pár grosov.“ Zdá szedí po vecséráj pri ednoj szvécsi vu szvojoj szobi i csté vu toj knigi. Prevedno csté. Vu nyè sze vcsi eden szploh nôvi szvét szpoznávati; steri je z-céla nácsisi, liki je ovak te szvét i lüdjé. Sto má isztino: eta kniga, ali lüdjé? Tò more zvediti, tò

je zdá to nájfontosnêse. Dómò potüje i právi szvojim roditelom: „Odpüsztíte mi, csi jasz zdá eden cajt nebom delao, kak sporar. Obprvim sze morem ogvüsati obri ednoga prevecs fontosnoga dugoványa: zaká živém obszójno, i kak sztojim z-Bôgom i nebészami.“ I zdá szedí vu szvojoj tihoj kámri i csté i premislávle i moli. Nè li nisterne dni, nego prèk tyédnov. Ocsa szí glavo trôszi obri szina, ki je ovak jáko prilicsen i pascsilvi, ali na materno prosnyo nyemi nikse zádeve nedela. Szin pa nepocsíva, dokecs do szvetloszti nepride; etak szí miszli, csi je vrédno prèk mészecov broditi i delati, naj sze nájde eden künclarszki spor za eden pènezni omár, jeli je nè doszta bole vrédno obri toga na csiszto pridti, kak sze odpréjo gori csloveki dveri k-nebészam, gde vekivecsno prebiva.

Tri mészecze je trpelo tò. Tak je Schmidt Vilmos vu szvéti szvojega nebeszkoga Ocsé bio. Zdá je z-vrèlosztjóv sò znôvics k-deli szvojega pozványa, i je céli szvoj 'zitek liki vrèli, gori aldüvájócsi krsztsenik hodo szvojo pôt. I csi zvediti scsés, jeli je on vu szvojem pozványi tüdi kâ vrloga doprineszao, tak znati mas, ka je on eden velki vözbrodec pósztao, i ka nyemi mámo zahváliti párnolokomotivo. Pred nisternimi létmi je rejénnya tanacsnik Dr. Schmidt, liki viszikipostüvani móz mrò.

Kazács

k dnévnomi cstenyè Biblijè.

Jun. Brátja med szebom.

24. P. Kain i Ábel. I. Moz. 4, 3—16.
25. T. Kajnova pôt. Judasa L. 3—11.
26. Szr. Ocsa pázi. 'Zolt. 50, 14—23.
27. Cs. Dù'znoszt zmérjenjá. Mataj 5, 21—26.
28. Isztinszka bratinszka lübézen I. Jan. 3, 11—18.
29. Sz. Vüki na šzrd. Jakab 1, 19—20.
30. N. Te nájbôgsi brat. János 10, 1—15.

Jul. Bogà szôdba.

1. P. Protécsa szôdba. I. Moz. 6, 11—13, 17, 18.
2. T. Bôg zdr'zi szvojo rêcs. I. Moz. 7, 11—24.
3. Szr. Jaj tomi nepobo'znomi szvéti. II. Petr. 2, 1—9.
4. Cs. Necsákanoszt szôdbe. Luk. 17, 26—30.
5. Sto more pred tvojim licem obsztáti? 'Zolt. 76, 8—11.
6. Sz. Bôg je isztinszki szodec. 'Zolt. 7, 7—18.
7. N. Obramba vu szôdbi. 'Zolt. 46.

Bogá miloscse závezek z cslovekom.

8. P. Bogá miloscse závezek z Noeom. I. Moz. 8, 1—22.
9. T. Závezek nyegov z ocsákmi. III. Moz. 26, 40—46.
10. Szr. Závezek nyegov z Izraelom. II. Moz. 19, 20—24.
11. Cs. Závezek nyegov z-národmi. K-Rimlancom 5.
12. P. Závezek nyegov z-menom. Hoseas 2, 18—22.
13. Sz. Závezek moj z-Nyim. Luk. 18, 9—14.
14. N. Te isztinszki záveznik. III. Moz. 26, 1—21.

Vkrajobrnený od Bogá.

15. P. Csloveka zvisenoszt. I. Moz. 11, 1—9.
16. T. Zvisenoszt k-szpadáji pela. Daniela 4, 25—5, 30.
17. Szr. K-szleposzti pela. Mataj 13, 10—17.
18. Cs. K-bláznoszti pela. I. Kor. 1, 17—31.
19. P. Na greh i szkvarjenje pela. Ap. Dj. 12, 1—25.
20. Sz. V-cágloszt pela. Mataj 27, 3—10.
21. N. Vu vecsno nōcs pela. Luk. 16, 19—31.

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász. „Ár ta ocsnomegnyena lehkōta trplēnya nasega jáko preveliko vekivecsno 'zmécsavo dike nam szprávla. Ár mi ne glédamo ta vidōcsa, nego ta nevidōcsa. Ár ta vidōcsa szo do csasza, ta nevidōcsa szo pa vekivecsna.“ (II. Kor. 4, 17—18.)

Zárok. Hári Lipót domanjsavszki dühovnik szo szi zárōcsili Szakonyi Olgo z-Felsōcsatára. Blá'zensztvo i blagoszlov bojdi nyidva 'zitek! 'Zolt. 121, 8.

Jubileum speyerszke protestacije. Velki szvéték szo meli na Rízálaj szvétá vszi protestantje. Okoli 120 jezero zasztopnikov je prislo vküper z-szvétá pét tálov v-Speyer vársi. Vu evang. cerkváj szo zmo'zni govorniki glászili obládnoszt Bo'ze rêcsi, blagoszlove evangeliumszkoga dühá i dūsnevészti szlobodcsine. Naglászali szo: „Ka je med Bōgom i cslovekom jedino Jezus szredbenik, brez potrēbcsine vszākoga zemelszkoga namesztnika i zasztopnika. Nē Jezusa ozdalcsc bodōcsnoszti, nego Jezusa nazōcsibodōcsnoszti cērkev szmo. Kunenyé neprávimo i nad verov drūgi nekralūjemo.“

Morávci. Kūhár Jó'zef fārni glávni kurátor szo dolizahválili z-kurátorsztva. Z-nase sztráni prevecs 'zalūjemo té nazájsztōp, ár nam je dobro znāno, k-kaksov velikov vernosztjov i lūbēznosztjov, z-osztrov volov tūdi, szo vodili Kūhár Jó'zef vérsztvinszka dugovānya morávské fare dūga lēta. Za nōvoga glávnoa kurátora szo zebrāni Fliszár Stevan z-Tesanovec, bivsi rihtar. Nadale szo sze odpovedali od inspektorszke csészti Siftár Géza, bivsi poszlānec. Nōvi inspektor je escse nē zebrāni. Na nōvo sze organizēra 'Zenszko Drūstvo tūdi.

Krajinszko szpráviscse je apr. 23-ga dr'zāno v-Beogrādi pod vodsztvom Dr. Popp Fülöp pūspōk-administratora i Dr. Roth Vilmos inspektora. Zaloszt, na verēnāvucsne knige, na dūhovnikov pokojnino gledōcs je escse itak nikā definitivnoga nēszkoncsano. Lēpo je pa bilō pūspōk-administrátora lētno naznanilo, stero szo pod etim vodnīm govorom dāli napre: „Mi szmo pa nē z-tiszti, ki sze kraj potegūjejo na szkvarjený, nego szmo vere szinovje na zadoblēnyé dūse.“ ('Zid. 10, 39.) Pozdignyeno szo sze szpomināli z-speyerszkoga jubileuma 400 lētnē protestācije. Opomināli szo, najnebodemo polōjni, razdeljeni, nedolocsni, mēhki, mlācsni evangelicsanszki krsztsanye, nego veremocsni, trdi i verni 'zivi szvedocke kre nase cērkvī. Nasa krajina 170,000 dūs racsūna; preminōcse leto szmo meli 15 teologusov. Nājmēnye podpore je dobila nasa — ta nājszrmaskēsa — sinyorija! ?

Evangelicsanszka stampov zvēza za Jugoszlāvio je nasztāvlēna apr. 22-ga v-Beogrādi. Za toga volo szo prisli z-Berlina profesor Dr. Hinderer, predsiedznik mednārodne krsztsanszke stampov nazavūpnoszt i szo doszta lēpi tanācsov dāli nam. Nas szvetszki inspektor szo tūdi obecsali krajine morālno i materialno pomōcs. Lētno bodo po faraj stampne nedele i ōszvetki dr'zāni. Pokázano je tūdi na ono veliko nemāratnoszt, na grēh zamūdjenoszt, ka z-nisterni gmān od leta — do leta niksega glásza nedobijo cērkevni liszti; od dogodkov znamenitēsi i ōszvetkov sze neposlejo naznanila lisztom, csi je bár vernikov obcsno 'zelēnye vsze znati, ka sze vu cērkvī godi. Za du'znoszt sinyorēm je dāno, da opominājo dūhovnike na aktivno delovānye pri cērkevni lisztaj, da būdijo gmānszke voditele, presbitere i kotrige na szpravlenye naprēplacnikov.

Zagrebszka fara je dobila z Novoga Vrbásza edno gmánszko diakoniszto, stere dü'znoszt bode: bete'znikov obravnávanje, szkrbnoszt okoli szrmákov, obiszkávanje bete'znikov po zágrabszki spítalaj i pri familijaj, pomocsna szlú'zba onim, steri szo brez dela, dühovna szkrb na evang. szlú'zbenice po nedelaj i szvét-kaj žadvecsara.

„**Tüdi nasa szvéta dü'znoszt.**“ (Odgovor „Novinam“.) Dneszdén boj pröti nevervanoszt tó zapöved diktáliva, naj pröti obcsinszkom neprijáteli vszi krsztšenici vküpeprimejo. Eti redov piszátel visestima vszigdár ednoga vervajöcsega rim. kath.-na, liki ednoga nevervanoga evang.-na. Neverjem, ka bi sze najsao ogvüsani evangelicsanszki krsztšenik, steri bi prötiverszke knige i csaszopisze razsirjávao. Evangelicsáni szmo szigurno za verszko — morálno vzgojo decé — mladézni. Ali dokecs nasz z-r. kath. sztráni za jeretnike dr'zijo, ki pa nescemo drügo, szamo te csiszti evangelium; dokecs sze evangelicsáni povszédik zaposztávlemo (evg. ljudszke söle nedobivajo sorazmerno z r. kath. solami oblasztne podpore; nas Dijaski Dom je dobo od oblaszti li 5000 D. podpore, naszprotno r. kath. Martinisce 25.000 D.); dokecs na nedelo Misericordias Domini „Népujság“ zváne novine pozávejo cstenyáre na molitev za nazájpovrnitev drügovercov v rim. kath. církev, dokecs „Novine“ *Szvéto písma v pécs lücsiti porácsajo*; dokecs r. k. plebános opomina v zmésnom zákoni 'živécsega etak: „Luteranszki düsevní liszt vi csteti nikak neszmité“ itv. tecsasz sze Vam naj nevidi csüdno, csi sze mi nemoremo nadüsávatí, példodénem, za r. kath. „Slovenskoga učitelja“!

Szamovolni dári na gridrzánye Düsevnoga Liszta: Dervarics Stevan Rádovci 10 din, goszpá Dobrai Jánosova M. Sobota 100 din, Dr. A. Rituper okro'zni zdravnik Križevci 80 din, Brglesz Sándor Salamenci 10 din, Skalics De'zö s. upravitelj Moravci 10 din, Poucsics Franc i Rituper Jó'zef Tesanovci 5—5 din, Rátkal Ödön s. upravitelj Andrejci 50 din, Veren Ivan Petesovci 5 din, goszpá Zsóksójca Tisina 10 din, Gorza Peter M. Sobota 5 din, Darvas Ferenc, Rehn János, Krancsics János, Fliszár Lajos, Jarnevics Peter, Hartmann Ferencova Murszka Szobota 10—10 din. — Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Turobni glász. 'Zalosztm i dojpobitim szrdcom naznányamo, ka je Fártek Jurjova, roj.

Csurman Éva z-Gor. Szlávecse vu 73-jem leti szvoje sztaroszt po 2 leti dugom mantrányi 29-májusa prëkdála düso szvojo Goszpodnomi Bógi. Fartek Franc gor. szlávecski vrëli inspektor szo szvojo lübléno mater zgübili vu nyoj! — Naj bôde njej léka zemla!

Zvon jedinsztva. Gda szo ednök englanderje z-hollandermi po dugsem bojüvanyi mér zvézali, na szpömenek etoga veszeloga dogodka szo dáli vdariti medálíjo, stere edna sztrán je 'zmeten kamen z-szküpnov mocsjov zvalécsiva dvá mo'zá ilustrálivala, z-etim podpiszkom: z-vjedinanov mocsjov nászhaj 'zenyamo Pred stírami létmi szí je nasi kupsinszki vernikov véksa polovica z-prevelikimi áldovmi i trüdmí lépi zvonik dála zozidati i v-nyega primerno veliki zvon küpila. Ze té szmo dáli glász tomi nasemi vüpanyi, ka ta ménsa polovica kupsinszki vernikov küpi vu te lépi törem te drügi zvon. Vüpanye nasz je në vkanilo. Kupsinszki verniki dneszdén vu példasztom dühovnom jedinsztvi 'živéjo. Vszáka familia vdáb-la ete liszt. Ah, kakso evangeliomszko möcs znamenüje tó! Szvojega vküprazmënya, jedinsztva od vszáke rëcsi glasznëse donécsó medálío szo pa juniusa 9-ga posztavili pred ocsívesznoszt: velki, 5·5 q zmécsé zvon. Té dén popoldnévi sze je prevecs velika vno'zina vernikov z-Szobotske i z-Püconszke fare szprávila vküper v-Küpsinci k-poszsvetsüvanyi toga zvoná. Düso podigávajöcse je bilo za vszákoga po küpsinszkoj héresnyoj, sürko- ednákoj- dügoj ceszti viditi edna- za ovimi goriposzttávlëna obládnosztí vráta, nadvakraja z-prelëpimi goverami! Pri poszsvetsüvanyi je fárna dalárda pod vodsztvom Ruzsa kántora vecs církevni pëszem popévala jáko povidno. Predgala szta Kováts sinyor-dühovnik i Luthár Ádám püconszki dühovnik. Te zádnyen je goriposzttávlë i blagoszlovo zvon, steri je potom goripotégnyeni vu törem i za edno dobro vöro szmo 'ze szlihsali nyegov lépi, mocsen glász. Naj szlihsa vu etoj obcsini nyegovo rëcs vszáko vüho, zarazmi vszáka düsa. Naj nájde ona náglasz vu vszákoj hí'zi i vu szrdci deteta, mladénca, sztarca, blá'zenoga i neblá'zenoga na glih! Tak veliki zvonov ema ni edna drüga obcsina, niti vu misterni fární törmaj ji nega, kak velike szo szí szpravili kupsinszki nasi verniki. Vrëdni i potrëbni szo bíli pri szvojom szprávlanyi podpëranya drügi verni düs. Döbili szo tüdi naszledüvájöcso podpero:

M. Sobota 2888 D., Predanovci 351 D., Tisina 150 D., Tropovci 20 D., Gradisce 290 D., Nem-savci 148 D., Borejci 305 D., Rankovci 160 D., Vancsavész 120 D., Lemerje 170 D., Cankova (Bagola) 100 D., Polana 196.5 D., Krajna 55 D., M. Petrovci 64 D., Szodisinci 85 D., Gederovci 100 D., Csernelavci 191 Din. Za vsze ete dáre lepò zahváljijo vszém daritelom! Zahváljijo Rehn János i tüvárisici, steriva szta nyim plácsa, bo-leznosztí szvétí simbulom, edno csarno zásztavo aldüvala. Z-nase sztráni pa tüdi naklekmeno prestimanya zásztavo pred Huszár Stevanom, ki szo toga céloga dela od zacsetka do dokoncsétka gibajöcsa düsa bili i je brez cágosztí, bo-jazní, batrivno, huszárszko k-lépomi cili prípe-lali. Dobro delo szamo szebé hváli! Bógi boj-di dika i csészt za vsza!

Mészec znotrénnye miszie dela. Ameri-kanszke cérkvi znotrénnye miszije nazavüpanoszt je redovék vözdélala, póleg steroga junius mé-szecz vu znaményi znotrénnye miszije dela sztoji. Vszáki dühovnik znotrénnye miszije predgo drzi na nisterno nedelo etoga mészeca. Vu nasoj prvésój püspekiji za od vecs lét mao póleg na-préshpisanoga delaredovéka sze opráva vu vszákój gmáni znotrénnyamiszija. — I prinász? Niti podporna Bo'za szlüzba sze nedrzi vu ni-steráni gmánaj, nacsí je sinyorija zrendelüvala nyé drzánye. Pred ednim letom je puconszki dühovnik porácsao, naj sze létno kamcsi vu dvema gmánoma, v-jeszen i na szprotolétje, vrsi miszionálszko-evangelizácijszko delo. Tak sze vidi, ka sze je eto porácsanye na glüha vüha namerilo. Varivácske daleszpíjo, naj gmáne tüdi vu szpanyé osztánejo.

Davcsna uprava v M. Soboti naznánya, ka szo blagajniske vöre szamo predpoldnévom od 8. do 12. vöre. Sztrankam sze porácsa, naj

posilajo porcijo po csekaj, stere pri vszákój posti lahko dobijo. Na hrbtí cseka je vszígdar zamerkatí, kaj scsé plácsati, naprej pa tocsen adresz plácsnika i hízno num. Opomina sze tüdi vszáki, da taki plácsa porcijo na 11. frtao leta i niscse necsáka na poszeben csek.

V Puconszkoj fari je na Prékmurszko Ev. Podpornico naszledüjöcsi áldov vküpnabráni: 1) dohodtek mosnye na 1. adventszko ne-delo 85.85 D, 2) na Trikrálovo pri podpornój bo'zój szlüzbi offertorium 364.90 D, 3) po vesz-nicaj nabráni áldov: Andrejci 64.50 D, Bokracsi 24 D, Brezovci 148 D, Dolina 42 D, Gorica 56.50 D, Krnci 9 D, Lemerje 100 D, Markisavci 90 D, Moscsanci 30.50 D, Pecsarovci 74.50 D, Polana 70 D, Predanovci 73 D, Púzávci 51 D, Puconci 203.50 D, Szebeborci 51 D, Salamenci 71.50 D, Vanecsa 105 D, tak v 17 obcsinaj je vküpprislo 1263.70 Din; 4) dohodtek vu cérkvi vödjáni podporni ladic 27.30 D, 5) Konfirmandu-sov (decskov) áldov 198 Din. Vszevküj je tak darüvano na podpornico 1939.75 dinárov.

Posta.

Szmodis ev. düh. Perth Amboy.

Zahválnosztjov prijali pénéze za Kalendarije, za D. L. i za D. D. Kvitéramo, ka szo dáli Osvatics János na D. Liszt 4 doláre i na D. Dom 5. dol; na D. List po dolári dáli: Sanjék Lajos düh., Hasaj Sándor, Kuzma János, Kolosa Józe, Vaj-da Sándor, Kardos János, Proszics Adám, Rou-di János, Zrinszki Imre, Zakocs Ferenc, Sinkéc Antal, Ladány János, Sinkéc Sándor, Ivanics Mihály, Bertalanics Iván, Kozic János, Benker Ferenc. Lépa hvála za vsze! Z-toplim pozdrav-lényem! **Siftár Károly Buenos Aires.** V príhodnyoj numeri dámo na ocsivesznoszt. Zdá je ze keszno bilò. Pozdráv!

Paul Gašperšič Puconci

oblastveno izkušeni tesarski mojster prevzame vsakovrstna tesarska dela moderne lesene stavbe, ostrešje za palače, hiže, vile, tovarne, cerkve in zvonike, razna tla, stopnice (stube), ledenice, verande, ograje itd. Gradba lesenih mostov, jerov in mlinov. Načrte in proračune napravlja po najnižjih cenah.

Trgovina stavbenega lesa, desk, lat, apna in cementa. — Solidna postrežba!